

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 frt — kr. ...

Hirdetési díj: Öt hasznos petiszer 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szentén több ...

Vertical text on the left margin containing various notices and advertisements.

A hivatalnokszereg.

○). A nemzetgazdasági tudomány bizonyította, hogy csak az oly ország lehet boldog, melyben a polgárok mindegyike, lehetőleg, munkához lát; ahol a télenesség, közönyösség, a más keresményéből előkötés esetei minél kisebb mértékben fordulnak elő.

Munkásság teremt valódi jólétet, boldogságot, önállóságot. Minél többféle foglalkozás van a társadalom tagjai közt, annál nagyobb a verseny, annál több a munkakedv, annál feltűnőbb a mozgás; ami ismét a társadalomnak megadja az anyagi és szellemi kifejtést a műveltség körében az előhaladást s a munkássággal, s vagyonosodással és művelődéssel karöltve jár a szabadság magja is.

Vagyonos munkás nemzetek előnyt vívnak ki más népek felett, s a művelődés által ismét újabb eszközöket hoznak létre, melyek által előhaladnak fokozódik.

A munka felmenti az egyeket; s hatalmasokká teszi a nemzeteket.

Míg ellenben a télenesség elveszi a lélek ruganyosságát, s tünnyává teszi a testet, a szolgálat egyik főalapelv szolgáló testi és lelki szegénységet idézi elő.

A mely országban nagyszámú vannak azon elemek, melyek a nép által fizetett adókból élnek, anélkül, hogy állandóan közvetlen munkásság által keresnek meg élendüket; ott természet szerint olyosztályalakul a nép rétegeiben, mely a télenességre ingert adó befolyással, s közvetve a vagyonosodást, művelődést és a szabad intézmények kifejtését akadályozza.

Különösen két osztály van az álladalmakban, melyek nem közvetlen munkásságuknak köszönhetik fentartásukat, hanem a polgárok keresményeiből befolyó adókból veszik ellátásukat.

Ezek pedig: a katonaság és a hivatalnokszereg.

Minél nagyobb számban tartatnak ezek: annál több munkás kéz vonatik el a közvetlen munkálkodás köréből; annál több tényezőül fejezik meg a vagyonkérés és a szabadság ügye.

Innen van, hogy oly országokban, melyekben főtökintet a hadsereg és a bürokratia hivatalnokokra fordítottak; a szabadság és a jólét érdekei leginkább szenvednek.

Míg ellenben ott, hol a katonaság a hazánknak épén oly polgára, mint a többi, s épen úgy kifejti munkásságát, épen úgy közreműködik a társadalmi mozgás, verseny, forgalom, szorgalom kifejtésére béke idején, mintha külön osztályt nem is képezne; ott, hol a haza ellenségei ellen felkelni nem is annyira katonák, mint inkább polgári költösznek a tüköritük; és a katonaság, háború végével, leteszi a fegyvert, ismét kész szívvel hozzááll a társadalmi munkálkodásnak.

Ott a haza ügyének és a szabadságának is mindig több lelkiismeretes védelője van; ott nagyobb a hazafiai lelkesedés, ott teljesebbek a társadalom biztosítékai.

Valamint ott, ahol a kormány szolgálataiban nagy számban vannak az országos hivatalnokok, kik kenyerüket köszönhetik a kormánynak — ezen osztály családi viszonyai, baráti körében és társadalmi összeköttetéseinben mindinkább gyökerezik a hatalom terjeszkedésének tért egyengeni s a szabad szellemet megölni. Innen van, hogy azon kormányok,

melyek az egyéni polgári és politikai szabadság elnyomására törekednek, legnagyobb biztosítékot találnak a nagy számú hadseregben és a hivatalnok legióiban!

És az ily államokban rendszeren az ország lakosai által fizetett tetemes adók legnagyobb része a hadsereg és a hivatalnokok fizetésére fordítanak.

Miből természetesen következnek, hogy a nevelési, — ipar-gazdasági célokra az adókból minél kevesebb fordíthatván, az általános művelődés érdekei rendszeren hátrébe szorítottak.

Ebből ismét foly, hogy az oly nemzetek, melyeknél a művelődés alkalmi és feltételei elvonatnak, nagyon messze hátramaradnak azoktól, melyek a közadók a nemzeti jólét előmozdítására fordítják.

Ami ismét természetesen magután vonja az elszegényedést, elcsúszást; mielőtt mint forrásból ismét más rosz erők; a szabadság ügye iránti közönyösség, mielőtt csak egy haj-zsal választja el a rabzsolgátságot!

Ahol a kormányok beállók az országot hivatalnokokkal, kik a hatalomnak könnyen uszályhordozóivá válhatnak, s hivatalnokai által magokhoz ragadják az országos intézkedést, vasutak, bankok sat. felülről rendelkeztek; ott a nép a kormánynak teljesen hatalomban van; ahol minden intézet hivatalnokainak kinevezése vagy közvetlen, vagy közvetve a kormánytól függ, s ez határozó elemek s előléptetésök felett; ott valóban a társadalom szabad mozgása meg van bénítva, s a polgári jólét és szabadság ügye veszélyeztetve.

Innen nővi ki magát a központosítási rendszer, mely az alkotmányos értelemeket előli s a társadalmi tagjait gépekké teszi, a nemzetet lassanként elcsúszítja anynyira, hogy vesztély idején meg nem védheti nemzeti jogait!

Ily hatalomkörében a kormány rendelkezik a polgárokkal, kiket gépies munkára tetszése szerint alkalmazván, előli a közszellemet, mely nélkül pedig nemzeti nagy és boldog nem lehet soha.

Fájdalom fogja el a keblünket, ha az itt elmondottakat hazánkra kell alkalmaznunk.

Ime rövid egy év alatt mintegy 2000 lövel szaporítja kormányunk a hivatalnokok seregét; s 3 millió forintot haladó fizetési többletet kíván azok számára.

Smig a nevelés, a gazdaság, kereskedés, míg az igazságszolgáltatás s a földi érdekei elhanyagoltak; a roppant milliókra menő adók a hadsereg és a hivatalnokokra fordítottak; és az adókkal tulterelt lakosság alig veheti csak valami hasznát is keservesen keresett vagyonából fizetett adójának!

Ha az ily eljárásnak az a célja, hogy alázatos, engedelmis alattvalók neveltsenek; ez pillanatira előérthetik.

De a haza jóléte, boldogsága és szabadsága mind nagyobb veszélynek lesz kitéve, mit soha el nem bírhat a kormánytól függő hivatalnokszereg!

Okulhatna kormányunk Ausztria, s legközelebb Napoleon Franciaországja példájából!

Ahol az okok ugyanazok; könnyen ugyanazon eredmények is állhatnak elő! Sapientia pauca!

— Az új polgári perrendtartás tárgyában készült elő a d o j a s a s a t már nyomtatásban megjelent. Nem tartozik körünkbe, hogy róla részletes bírálatot hozunk; azonban mégis jónak látjuk megjegyezni előlegesen, hogy abban nem találtuk fel az általános

szóbeliség behozatala iránti javaslatot, mert írásbeli eljárásra is hivatkozik a mű már a legelején. Továbbá emlékszik kivételes bíróságokról is; tehát ezek ismét fentartatnak; a mi igazságügyi reformnak épen nem mondható. Ezenkivül megemlítet nem fog a képezn, mert hivatkozik van benne külföldi felelősségi és eljárás szabályokra is. — Már ezekből is látható, hogy a javaslatot nem kell vérmes reményeket könni. Egyszerint e tárgyra még időnként visszatérünk.

— A képviselőház központi bizottságának tagjai iránt a szász-ausztriai vasútvonalon előterjesztést elvetette. Előadó ez ügyben: Olgay Zsigmond.

— Ebből ismét foly, hogy az oly nemzetek, melyeknél a művelődés alkalmi és feltételei elvonatnak, nagyon messze hátramaradnak azoktól, melyek a közadók a nemzeti jólét előmozdítására fordítják.

Ami ismét természetesen magután vonja az elszegényedést, elcsúszást; mielőtt mint forrásból ismét más rosz erők; a szabadság ügye iránti közönyösség, mielőtt csak egy haj-zsal választja el a rabzsolgátságot!

Ahol a kormányok beállók az országot hivatalnokokkal, kik a hatalomnak könnyen uszályhordozóivá válhatnak, s hivatalnokai által magokhoz ragadják az országos intézkedést, vasutak, bankok sat. felülről rendelkeztek; ott a nép a kormánynak teljesen hatalomban van; ahol minden intézet hivatalnokainak kinevezése vagy közvetlen, vagy közvetve a kormánytól függ, s ez határozó elemek s előléptetésök felett; ott valóban a társadalom szabad mozgása meg van bénítva, s a polgári jólét és szabadság ügye veszélyeztetve.

Innen nővi ki magát a központosítási rendszer, mely az alkotmányos értelemeket előli s a társadalmi tagjait gépekké teszi, a nemzetet lassanként elcsúszítja anynyira, hogy vesztély idején meg nem védheti nemzeti jogait!

Ily hatalomkörében a kormány rendelkezik a polgárokkal, kiket gépies munkára tetszése szerint alkalmazván, előli a közszellemet, mely nélkül pedig nemzeti nagy és boldog nem lehet soha.

Fájdalom fogja el a keblünket, ha az itt elmondottakat hazánkra kell alkalmaznunk.

Ime rövid egy év alatt mintegy 2000 lövel szaporítja kormányunk a hivatalnokok seregét; s 3 millió forintot haladó fizetési többletet kíván azok számára.

Smig a nevelés, a gazdaság, kereskedés, míg az igazságszolgáltatás s a földi érdekei elhanyagoltak; a roppant milliókra menő adók a hadsereg és a hivatalnokokra fordítottak; és az adókkal tulterelt lakosság alig veheti csak valami hasznát is keservesen keresett vagyonából fizetett adójának!

Ha az ily eljárásnak az a célja, hogy alázatos, engedelmis alattvalók neveltsenek; ez pillanatira előérthetik.

De a haza jóléte, boldogsága és szabadsága mind nagyobb veszélynek lesz kitéve, mit soha el nem bírhat a kormánytól függő hivatalnokszereg!

Okulhatna kormányunk Ausztria, s legközelebb Napoleon Franciaországja példájából!

Ahol az okok ugyanazok; könnyen ugyanazon eredmények is állhatnak elő! Sapientia pauca!

— Az új polgári perrendtartás tárgyában készült elő a d o j a s a s a t már nyomtatásban megjelent. Nem tartozik körünkbe, hogy róla részletes bírálatot hozunk; azonban mégis jónak látjuk megjegyezni előlegesen, hogy abban nem találtuk fel az általános

Francia-porz háború.

Debreczen, jan. 26. — A keleti hadsereg egyik szárnyának Dijon melletti győzelméről a porosz tudósítók folyton hallgatnak, azonban úgy svájci, mint magántudósítók valónak bizonyítják (barbaldi győzelmet, s francia hivatalos értesítések pedig a sikeres üldözésről tesznek bizonyosságot. Werder, illetőleg most már Manteuffel hadserege egyik szárnya Dijontól Messigny felé menekül.

A nyugati hadsereg felől érkező hírek oly homályosok, hogy azokból kizagadni lehetetlen. Mayenne győztem már nem volna az ellenség, Alençonból vésztek a poroszok, — de ugyan miért, ki által megverve és üldözve? Ezek mind oly kérdések, melyekre a semmi esetre fell tudósítást nem adó táviratok nem értesítenek.

Trouch tehát lemondott, s a Mont-Valérienbe húzódott vissza. Ez rosz jel. Emlékeztetnek olvasónk, hogy ezen rovatban említettük Trouch azon szándékát, hogy midőn a város már tarthatlan lesz, leteszi a kormányzódságot, mert ő meg nem adja magát, s visszavonul a Mont-Valérienbe, melyet utolsó csepp verégig védelmezni. Ime, most bekövetkezett ez, — így Trouch maga ismeri el, hogy Paris sorsa el van döntve, hogy a megadás orjái közelgnek.

Isten öjje e csapástól, Franciaország! — A porosz hadizsakunyról a hiv. Szászországban két mutatóst hoz, mely egész az 1870-ki év végéig terjed. Az utolsó kimutatás szerint a poroszok fegyveres erők 10,067 tüzéret, 33,812 megsebesítetlen közlő, 4150 ágyú, 122 harci sutt. Ez óta az előző tüzéret száma 200-as, a lovasosé 20,000-rel, az ágyúk 540-el, a zászlók 3-mal növekedett. Ezekből az ójszaki német szövetség állományában 10,631 tüzéret és 26,884 lovasos állományban van. A várakban internálva van 3,473 tüzéret és 4,416 közlőgöny. Nyit. városokban 4500 legűbő a fogoly, a következők: Stuttgart 15,942, Erfurt 11,403, Magdeburg 23,936, Gera 13,158, Neisse 12,142, Wod 1-2,19, Köln 1-3,599, Mainz 22,163. A szövetségnek 1870. végéig: 12 tüzéret és 40 közlőgöny a várakból, 26 tüzéret és 20 közlőgöny a nyit. városokból. Ezeknek azonban egy része elfogott. Meghált 48 tüzéret és 180,639 ember, csak irni, vagy csak olvasni 6280. — Tehát 78,900 ember sem irni sem olvasni nem tud.

A konferencia első üléséről Londonból azt írják, hogy a Porta, Orosz, Németország, Ausztria és Olaszország meghatalmazottai a jelen sorrendben nyilatkozatokra tettek, melyek illető cabinetek azon elnök óhajának adtak kifejezést, hogy a béke helyen tartassék. E nyilatkozatok az ad hoc jegyzőkönyvekbe felültek. Megtartották a konferencia s második ülését, s a haza jóléte, boldogsága és szabadsága mind nagyobb veszélynek lesz kitéve, mit soha el nem bírhat a kormánytól függő hivatalnokszereg!

— A berlini levele szerint a választások a birodalmi tanácsba márcz. 13-án, a birodalmi tanácsosok hivatala márcz. 9-én lesz, s a szövetségi tanács febr. 20-án fog egybeülhívni.

A miniszterválasztás zavarok nagy halmozását idéztek elő a Lajván. A nagy küzdelem, mely új miniszterium alkotására vonatkozott, maig is eredménytelen. — Úgy látszik, hogy a hivatalnok- és parlament egyenlőség, beláthatnak vegyes miniszterium alkotni. Valószínűleg emeltek miniszterelnökül Schmerlinget, Bernert, Hartig és Wrba grófokat a miniszterelnök, a sok miniszterjelölt nevelnek felszere hozásával, s kijelenti, hogy azon elhatározás pillanatig tartózkodni fog az új cabinetről szíveskedésével, míg ki nem jelenik, hogy „Habemus papam.” — Anyi teli, hogy Pótoki már megkapta elbocsátását s jászárka utazik.

— Bees, jan. 25. A „Presse” jelenti, hogy az utóbbi időkben az adó oly nagy mértékben folyik be, hogy a bécsi pénzügyminiszter a januári szelvény kiütésére után még 30 milliónyi pénztári maradvék felett rendelkezhetett.

— London, jan. 24. „Reuters Office” jelenti: Egy tegnapi Trafalgar Square-ben tartott, s a kedvezőkben időjárás dacára nagyon látogatott meeting. Párisi levele szerint a francia kormány politikáját kárhozták. „Morning Post” azt velt, hogy a miniszterium a parlament megválasztásakor egy hadseregterületre állt fog elterjesztani. Granvillenek ajánlja, hogy az új választás kezdetén, melyet Favre Bismarcktól nyert, hozzá indítványba a konferencia elhalasztását.

— „Ah, a fogadás, a fogadás!” kiáltanak mindnyájan. „Ugy van! Én tíz bankrésztvényt tettem köcskár a báró 100 cigarettéje ellen, hogy Breitenfeld ur bájos leányi egyike, mielőtt az első hó leessen, szeretőm leend!”

— „Mínő cunva beszéd ez!” mondá Paulina bájos nehezteléssel, és meg csunyhá, hogy ön csakugyan meg is nyerte a fogadást, teve hozzá fel szomorú hangon.

— Ugy tetszett, mintha a felbök csak ezen nagy nyilatkozatra vártak volna, hogy megnyissák kibukott, mert alig hogy a száak elbellekten a szép nő ajkáról, már szaláingóztak a hópehelyek, mint jászai pilla, egy a salon alakjai tüköréje körül, s mintegy azt látszottak saogni a társaságnak: „megnyerve a fogadást, megnyerve, mert mielőtt mi leestünk volna megad bazzankból, — o elesett.”

— „Az első hó!” mondá Erlenstein. „Kérem cigarettámat, báró ur!”

— „Obajtam, hogy kéksavanyval lettek volna paczolja,” mormogá magában a duplaorrú szerencsétlen szerelmes.

— „Vegye le az kalapját dr. Falk!” kiáltá Laura, a vele szemben ülő ügyvédnek. E rettenetes Nábobnak csakugyan igaza volt, midőn állította, hogy annak keze, ki azt egy földi Vestaért teszi a tűzbe, csunyan öszegy.”

— „Ha kedreg engem rettenetes Nábobnak nevez, akkor csak félig van igazsá, szép Laura,” mondá a bankár nevetve. „A Nábobhoz csupán egy fél ezer millió mányzik.”

— „Ha az hunyzik is, azért ön rettenetes marhadat.”

— „Kedves is egy találya, bájos Sylphid?”

— „Magamra nézve nem, mert én nem félek ám öntől szép uram.”

— „Vigyazzon, mert újból kedvem találna jónni fogadásra!”

rántsem gondolok az elhatallásra, bár mit kürtöljenek is e fölé a kedves porozok. Eleg elővigyázó voltam, s északamraim készletét idejében megújítani, s azt hiszem, orvendi fogtok, ha tudatuk, hogy meg két egész hóra van miből élnem, van rizsem, eskoládám, kávéim, árpakásim, lisztim, ezukrom és befőttem, sőt a mi most Párisban ritkaság, néhány doboz sárdinai halam is!

A kutyákat, macskákat, patkányokat szel-tere eszik és dicserik. En ugyan meg nem ettem, mert a hó és számkárom meg nem mentem túl. A számkárom majdnem jobba marha husnál. Egy font kutyahús 4 frank, egy patkány 4 frank, Manteuffel tringyem toletek, hogy burgonyát van! Az utolsó burgonyák, melyeket itt kapni lehetett, már oly drágák voltak, — s az is minő regem volt! hogy alig esett 4 burgonya 1 frankra. Egy tojás 2 és fél frank, egy kilo vaj 75 frk. 1 moró tej 3 frank, 8 ezt most már csupán gyermekeknek és betegneknek adják, 1 font disznósajt 18 frank, 1 tyúk 4 frank, 1 lud 10 frank, 1 font olaj 6 frank, 1 font elefantus 14 frank, 1 font bal 12 frank, — (no annyit a jó halért Posten és Bécse is elkernek), egy fej káposzta 8 frank, 1 sárga rupa 50 centime, 1 fej saláta 80 centime, 1 putton fa 14 frank.

A hideg igen szörű a telen, s alig emlekszem, hogy valaha ilyen hideget éltam volna. És még a kőzetek és fának is szűkhen van gyunk! A közönség a múlt alatt 15°-nyi hideg volt, s lakosom a víz bejöttöt a kórsóban. — Hájkendőjaim is jőgesppá változott.

Szemesesek fázal is olvagyok látva. Most már az éf. fikat közt kivágni, Párisban meg van, pedig gondolhatjuk, hogy nem kevés a kiadásom. December 27-ik óta bombázom bennünket, s e perzenben is, midőn a sookak bejárom, rettenetes ágyudogás hallatszik.

Labouret Henrikus a „Daily news”-hoz jan. 10. és 11-ől írt leveleiből megemlíti: — A hírlapok az idegenek kitüntetését követelik, minőn azt hiszik, azok árulják el a porozoknak a hadiérveket. Még Wahsburne urat is gyansítják, hogy a diplomatiát peesit alatt tudósítást küld Versaillesbe Párisból.

Az emült heten a hadalókok száma 3670 volt. A gyermekek közt, kik a tejt és más megsebzott tüszert nélkülük, igen nagy a halandóság. A macskahús már a csomogok közé tartozik, s a lóhasi soka tart, ha csak a katonai célokra rendelkezett lovakat is fel nem esszük. A lovas katonaság egy része már csakugyan a gyalogsághoz tetetett át, s lovak a megsebzásokhoz. Több oldalról állítják, hogy a porozok patroleamos gránátokat is jövölöznek ráink.

A bombázás adatait „Journal Office” január 5-ől 13-ig a következőkéül állítja össze: Jan. 5-6-ig halottakban 5, sebesül. 5, ósz. 10. — 6-7-ig — 4, — 6, — 10. — 7-8-ig — 2, — 13, — 15. — 8-9-ig — 22, — 37, — 59. — 9-10-ig — 13, — 35, — 48. — 10-11-ig — 3, — 10, — 13. — 11-12-ig — 1, — 20, — 21. — 12-13-ig — 2, — 11, — 13.

Jan. 5-13-ig ósz. halott. 51, sebesül. 138, ósz. 183. — Az 51 halott közül 18 gyermek, 12 nő, 21 férfi. A 138 sebesült közül 21 gyermek, 45 nő, 72 férfi. Összesen 39 gyermek, 57 nő, 93 férfi.

Egyleti dolgok. Legközelebbi mult vasárnap január 22-én délután 3 órakor tartotta a „daleyet” utolsó, a „dal- és zeneyegylet” pedig első közgyűlését.

Elnök Komlóssy Imre a gyűlést megnyitván, elmondá röviden lelelközését azon eszmének, hogy a „daleyet” ne csak a dal- és zene, de a hangszerek zenének művelését is terjesztésbe is tekintse feladatának; s emellett fogva dal- és zeneyegylet ezimen folytatás tovább működését, és mint ilyen, módosítsa alapszabályait. Elmondá, hogy e célból egy vegyes értekezlet hívatott össze, melyben az alapelvek, különösen a zenedelvezetendő tevérsény viszony megállapításán, az értekezlet öt zenedei elnök Márton Lajos és Sz. Nagy Károly daleyleti igazgatóval együtt bízták meg ama viszonyok s ebből folyólag az alapszabályok fogalmazásával; föléllit, miszerint az általuk fogalmazott alapszabályok előbb az értekezletben, majd a zenede és a daleyet választmányi ülésében kevés módosítással elfogadtattak, s

— „Ergo, Roller ur nemcsak cigarettát, hanem orrát is elszívott, s Erlenstein ur nemcsak cigarettát, hanem két gyújtótűt szemet is nyert.”

— „Hahahaha!”

— „Mindenesetre azon tapasztalással gazdagabb vagyunk,” mondá dr. Falk, hogy Erlenstein ur erélyes, a utána lát ügynek, s hogy igen veszedelmes lenne öt ellenséggé válni.”

— „En is azt hiszem,” mondá a soubrette. „Es én részemről semmi aron nem jőnek vele elülegsedésből. Csak nezzet-ka!” — Ném szikrák azok, miket szemre lövelek, hanem valódi vérsugarak.”

— „S ugyan kire céloznak azok?”

— „Ugy látszik, miúta Laurara leonékné irányozva. — Csak vigyazz magadra szerencsétlen Sylphid!”

— „Tálad valamit vételed el, elene, vagy adósá vagy, a mi meg rettenetesebb len, mert inkább aduam el lekem az ordögnek, miatsem hogy neki tartozzam.”

— „Hohonau is megszerezte ezen szomorú tapasztalást?”

— „Hohonau, ama szép velencei nőnek kedvese?”

— „S mi történt ezen fiatal emberrel?” (Folytatás következik.)

TÁRCZA.

Apáca és kegyencznő.

Regény a bécsi életből. Irta: Haffner Károly. (Folytatás.)

— „Csak vigán, vigán, báró ur!” kiáltá Laura, kis Kollernek. „Ha szomorok jött ön ide, akkor elszántotta magát, s az szerenczében épen elbűköző hátára szímothát.”

— „Ez az életemem is,” jegyzé meg egyik elővárosi színház élénk soubretteje, „sok arcz nevetésre ingerl, még ha tragikus kifejezés honol is rajta.”

— „Csak valamiképen Scholtz Wenzellé né változtassátok át az en kis udvarló lovagomat, lánykát!” kiáltá Paulina.

— „Valóban lovag ki nemcsak lánzsát, hanem orrot is tort szive hőgyéért.”

— „Hahahaha!”

— „Ejzen az oroszlászivú Richard, ki ezen orrot a nyeregől kivettette!”

— „Ejzen, éjzen!”

— „Csak gunrolódjatok gonosz macskák!” mondá bosszusan Roller. „Bizony éretteket nem én vesztettem volna el orromat.”

— „A pajkos lánykák tovább kezdtak.

